
PRZYKRZYKAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* przykrzykâm.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Krzycząc wyrażać radość, pochwałę, zgodę; applaudere Mącz, Cn; acclamare, astrepere, excipere clamoribus, favere, plausu et clamore approbare a. comprobare, plausum dare a. impertiri, succlamare Cn: [Applaudo, ich ſchreye zu. P. przykrzikam. Volck 477.]

W połączeniu szeregowym: Applaudo fere idem quod simplex, Wesełę ſie s kim/ Przipochebiam komu/ Podáyę potuchy/ Wesołości y dobrej myśli/ Prziſpiewawam/ Przikrikam y przikłáskam rękómá. Mącz 303c.

Formacje współrdzenne cf KRZYCZEĆ.

Cf [PRZYKRZYKANIE]

MP